

Het lied van Mirjam - God is mijn Koning Exodus 14.19-31, 15.1-21

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2011

Vorige week zagen wij hoe God zijn volk voorbereidde op de verlossing uit Egypte; het volk Israël moest een lam slachten en het eten, en het bloed ervan aan de deurposten van hun huizen strijken. Zij moesten binnen die huizen blijven zodat God hen veilig zou bewaren.

In diezelfde nacht waarin God de Egyptenaren strafte, werd Israël door God uitgeleid.

Onze God redde Israël door dat volk recht door de Rode Zee te leiden, terwijl de legers van Farao in diezelfde zee verdronken.

God redde zijn volk op een onverwachte en machtige wijze. Geen wonder dat Israël uitbundig feestvierde toen zij veilig waren aan de overkant van het water. Zij moeten doodsbang zijn geweest, maar nu waren zij veilig! Daarom zongen en dansten zij om God te prijzen!

In Joodse Torah-rollen wordt het lied van Mozes uit Exodus 15 typografisch onderscheiden van wat ervoor en erna komt. Het is het hart van het boek Exodus: Egypte ligt achter hen, nu begint de reis door de Sinaïwoestijn.

Een belangrijk thema van het lied is Gods koningschap. De uittocht draait om de vraag wie koning zal zijn en wie gediend zal worden — God of Farao en de goden van Egypte. Aan het einde van hoofdstuk 14 is dit geen vraag meer. De overwinnende JHWH kan nu als koning worden uitgeroepen terwijl wij niets meer horen van Farao.

God is koning; de heersers van deze wereld zijn dat niet! Hosni Mubarak was het niet. En generaal Tantawi die nu de macht in Egypte heeft, is het niet. En de islamitsiche sjeiks zijn het niet. Onze God regeert!

Laten wij zien wat het voor ons betekent dat Hij regeert en dat wij zijn volk zijn.

1. De HEERE is de reddende Koning

God redde Israël van de vijanden en van hun goden. Wat een grote verlossing!

Gods rechterhand is machtiger dan alle boze heersers van Egypte en de goden van die heersers.

Hij hoeft slechts zijn rechterhand te gebruiken, en zij zijn verdwenen. Hij is almachtig. Hij kan ook uw vijanden en de vijanden van de Kerk verbrijzelen. Denk hierover na — wat zijn uw grootste vijanden?

God is almachtig, groot in majesteit — dat is zijn heerlijkheid. Hij kan uw problemen en uw vijanden verbrijzelen door zijn - denkbeeldige - pink te bewegen.

Maar deze majesteit van God is meer dan dat Hij alles kan. Het duidt ook op zijn heilige karakter.

Wij zien dit in Exodus 15.11: “Wie is als U onder de goden, HEERE? Wie is als U, verheerlijkt in heiligheid, ontzagwekkend in lofzangen, U Die wonderen doet?”

God is verheerlijkt in heiligheid. Hij is de Almachtige, maar Hij heeft ook een heilig karakter.

En wij weten dat een belangrijk aspect van Gods heiligheid is dat Hij spreekt en handelt overeenkomstig wie Hij is, en dit is volledig in harmonie met hoe Hij Zichzelf heeft geopenbaard in zijn verbond met zijn volk.

In moderne taal: Hij zegt wat Hij doet, Hij doet wat Hij zegt, en hij doet en zegt alleen wat in overeenstemming is met Wie Hij is.

De heilige God heeft beloften gedaan aan Abraham, Izak en Jakob, en daarom verlangt Hij ernaar hun families van hun problemen te redden.

“Wie is als U onder de goden, HEERE?” Natuurlijk kende Israël de goden van Egypte. Maar Ra, en Hapi, en Hathor, Isis en Nut en alle andere goden waren dwaas en zwak vergeleken met de God van Israël.

God kan onze families en ons redden van onze vijanden en van al hun goden, omdat wij door Jezus Christus zijn verbondsvolk zijn.

Na de komst van Jezus Christus hebben wij gezien hoe groot de verlossing is die God aanbiedt. Hij kan ons zelfs redden van zonde, en dood, en hel. In het Nieuwe Testament wordt onze verlossing vaak vergeleken met de uittocht van Israël uit Egypte.

Laat mij één voorbeeld geven. Luister naar Lukas 9:28-31, het verhaal van de verheerlijking van Jezus:

"En het gebeurde ongeveer acht dagen na deze woorden dat Hij Petrus en Johannes en Jakobus meenam en de berg opklom om te bidden. En het gebeurde terwijl Hij bad, dat de aanblik van Zijn gezicht veranderd werd en Zijn kleding blinkend wit werd. En zie, twee mannen spraken met Hem; het waren Mozes en Elia. Zij verschenen in heerlijkheid en spraken over Zijn heengaan, dat Hij zou volbrengen in Jeruzalem."

Dit laatste vers spreekt over het heengaan van Jezus dat Hij in Jeruzalem zou volbrengen. Dat wil zeggen, zijn dood en opstanding. Wat is dit heengaan? Het Grieks gebruikt hier het woord exodus. Precies het woord dat gebruikt wordt voor de verlossing van Israël uit Egypte. Lukas maakt duidelijk: wat Jezus voor ons deed, is vergelijkbaar met de exodus van Israël uit Egypte.

Israël werd door God gered omdat het trouw Egypte verliet en door de Rode Zee trok. Wij worden gered wanneer wij gedoopt worden en in Hem geloven. Onze doop is een weerspiegeling van Israëls doorgang door de Rode Zee. Het leven van zonde en dood werd achtergelaten; en het volk van God begon een nieuw leven.

Farao en zijn goden hadden geen macht meer over hen; zij waren vrij om voor God te leven. Wat een grote verlossing heeft Israël ervaren, en hoe groot is onze verlossing. God heeft Zich een volk uitgekozen dat vrij is om Hem te dienen. Hij is onze koning!

Augustinus zei in een van zijn preken:

“Al onze vroegere zonden [...] die als het ware van achteren op ons drukten, heeft Hij verdrongen en vernietigd in de doop. [...] Laten wij in ons hart niet terugkeren naar Egypte, maar met Hem als onze beschermer en gids onze weg gaan door de andere beproevingen en verzoeken van de woestijn naar het Koninkrijk.”

Laten wij daarom niet gehoorzamen aan de stemmen, de verzoeken, de zonden in de wereld die bij Farao horen, de wereld van ons verleden, maar laten wij onze Koning, de HEERE God, gehoorzamen.

2. De HEERE is de Koning die ons onderhoudt

Het lied van Israël vierde niet alleen dat God het volk in het verleden had gered. Het prijst God ook omdat Hij zijn volk nog steeds leidt en begeleidt.

"U leidde in Uw goedertierenheid dit volk, dat U verlost hebt. U leidde hen zachtjes door Uw kracht naar Uw heilige woning." (Exodus 15.13)

Leiden en begeleiden is een proces. God ging voor Israël uit in de woestijn als een wolk overdag en als vuur in de nacht. Hij leidde hen door de gevaren van de Sinaïwoestijn.

God is Degene die ons draagt door de pelgrimsreis van ons leven. Hij is Immanuel — altijd met ons. Hij heeft ons niet gered om ons nu zelf maar wat te laten aanmodderen. Hij staat aan het begin van ons leven, en Hij draagt ons dag aan dag.

Het feit dat Hij dag aan dag met ons is, is ook onze beste garantie dat onze toekomst veilig is. Onze Koning is Degene die ons die toekomst binnenleidt.

"U zult hen brengen en hen planten op de berg die Uw eigendom is, Uw vaste woonplaats, die U gemaakt hebt, HEERE, het heiligdom, Heere, dat Uw handen gesticht hebben. De HEERE zal regeren voor eeuwig en altijd!" (Exodus 15.17-18)

Israël zag ernaar uit om naar het beloofde land gebracht te worden, naar de plaats waar zij voor altijd bij God zouden zijn. Let erop dat het de plaats is waar God Zelf woont. En dat het een plaats is die door God gemaakt is. Hij is daar al — wachtend op ons! Geen onzekerheid, geen twijfel, geen mogelijkheid dat deze plaats vernietigd zal worden. Het Koninklijk Paleis van de Koning wacht op ons!

Vers 17 begint met: “U zult hen brengen.” Dit is eigenlijk een herdersterm, voor hoe hij de schapen in de schaapskooi brengt. Onze Heere en Koning, heilig en almachtig, heeft ons gered, en als een herder leidt Hij ons, en Hij brengt ons in zijn eeuwig paleis.

Geen wonder dat Israël uitbarstte in een lied! Zij had poëzie nodig om deze verbazingwekkende Redder en Koning te beschrijven. God redde hen van hun vijanden, droeg hen als een herder door de onrust van de woestijn, en bracht hen in hun beloofde land.

Dit is ook de vreugde van de kerk, veilig te zijn in de armen van de eeuwige Koning, en daarom zingen wij veel!

Onze Heere zorgt voor ons. In Exodus 15.3 lazen wij: “De HEERE is een Strijder, HEERE is Zijn Naam.”

Dit zijn sterke woorden en veel Bijbelvertalers hebben geprobeerd ze af te zwakken. Maar het Hebreeuws zegt werkelijk: “Hij is een man van oorlog.” Hij is een strijder voor zijn volk. Hij vocht om Israël uit Egypte te redden, Hij vocht om hen door de woestijn naar hun bestemming te brengen.

3. De HEERE is Koning: Hij is *mijn* Koning

Hij is uw Koning, die voor u strijdt. Hij gaf zijn leven aan het kruis om u te redden. Hij strijdt voor u om u door het leven heen te dragen. Dit is onze Heere! Heel mooi schreef Mozes, of misschien

zijn zuster Mirjam, dit lied om God te prijzen voor het redden van het volk, maar het was ook een heel persoonlijk gebed.

De kleine baby Mozes stierf bijna door de woede van Farao — Mozes verdronk bijna in het water van de Nijl. En nu had God zijn lot omgekeerd. Farao verdronk in de Rode Zee. Het volk was vrij!

“Ik zal voor de HEERE zingen, want Hij is hoog verheven! Het paard en zijn ruiter heeft Hij in de zee geworpen. De HEERE is mijn kracht en lied.” (Exodus 15:1-2a)

Ziet u hoe mooi Mozes dit lied persoonlijk maakte? De grote God, de triomferende God die het volk redde... is ook mijn God.

Hij spreekt in deze verzen over *mijn* kracht, *mijn* lied, *mijn* heil, *mijn* God, de God van *mijn* vader. Allemaal heel persoonlijk en heel belangrijk!

Conclusie

De verlossing die God gaf was verlossing voor heel zijn volk. Hij redde hen samen. Maar het is ook belangrijk om dit persoonlijk voor onszelf toe te eigenen.

God is Koning! Wees bemoedigd: Hij redt zijn volk, Hij draagt zijn volk, Hij brengt zijn volk naar hun eeuwige bestemming. Dat is onze Heere God!

Maar in zijn Kerk morgen en moeten wij allemaal ook individueel en heel persoonlijk tot Hem zeggen: U bent *mijn* kracht, *mijn* lied, *mijn* heil, *mijn* God.

“Zing voor de HEERE, want Hij is hoog verheven!” Dat is onze Koning! Dat is *mijn* Koning, en Hij leidt u in uw pelgrimsreis door het leven, en Hij brengt u veilig naar zijn eeuwig huis. Geprezen zij zijn Naam.

+In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.